

«Στο τσιμεντένιο Δάσος», Λ. Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

Τύπος αφηγητή

Η αφήγηση γίνεται σε τρίτο πρόσωπο. Ο αφηγητής δηλαδή δεν είναι κάποιος από τους ήρωες, δεν συμμετέχει στα γεγονότα.

Ένα δικό μου οπισθόφυλλο

Η δεκαεξάχρονη Κόννη Σκουφίτση το καλοκαίρι του 1979 έρχεται από τη Βοστώνη όπου ζει στην Αθήνα, κοντά στη γιαγιά της που είναι στο νοσοκομείο και τη χρειάζεται. Η γνωριμία της με τον κύριο Λυκίδη, έμπορο ναρκωτικών, θα την οδηγήσει σε μια μεγάλη περιπέτεια. Ο Σωτήρης Κυνηγός, ο "άγιος της", θα τη βοηθήσει να αντιμετωπίσει τους κινδύνους, να σώσει τη γιαγιά της αλλά και την φίλη της Νάνσυ που βρήκε ανέλπιστα στο "τσιμεντένιο δάσος";

Θέματα του βιβλίου

Το βασικό θέμα του έργου νομίζω ότι είναι το θέμα των ναρκωτικών. Διαβάζοντας το βιβλίο κατάλαβα ότι οι άνθρωποι που θέλουν να μας μπλέξουν στα ναρκωτικά εμφανίζονται ως καλοί, ευγενικοί, σοβαροί για να μας ξεγελάσουν και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη μας και ξέρουν πολύ καλά να εκμεταλλεύονται τα προβλήματα και τις αδυναμίες μας. Μου έκανε εντύπωση ότι δεν κινδυνεύουμε μόνο εμείς οι νέοι αλλά και οι μεγαλύτεροι, όπως η γιαγιά στο βιβλίο. Είναι σημαντικό, όταν μπλέκουμε, να μιλάμε με ανθρώπους που πραγματικά εμπιστευόμαστε και μπορούν να μας βοηθήσουν και να μην διστάσουμε να μιλήσουμε στην αστυνομία. Πρέπει να εμπιστευόμαστε και το ένστικτό μας που πολλές φορές μας προειδοποιεί για τον κίνδυνο. Στο έργο θίγονται και άλλα θέματα, όπως η φιλία και η δύναμή της, το ενδιαφέρον για τα κοινωνικά προβλήματα και το κοινό καλό, καθώς και για το περιβάλλον.

Μια σύντομη κριτική

Μου άρεσε που οι βασικοί ήρωες, Κόννη-Σωτήρης, είναι νέοι άνθρωποι, η Κόννη μάλιστα είναι συνομήλική μας. Τα θέματα που θίγονται απασχολούν λιγότερο ή περισσότερο πολλούς από εμάς. Μας κάνει να καταλάβουμε πόσο επικίνδυνα είναι τα ναρκωτικά, με ωραίο τρόπο όχι όπως κάνουν συνήθως οι μεγάλοι...

Η γλώσσα είναι απλή και κατανοητή. Μου άρεσε που τα ονόματα και η υπόθεση παραπέμπουν στο γνωστό παραμύθι της Κοκκινοσκουφίτσας. Η πλοκή ήταν συναρπαστική και κράτησε το ενδιαφέρον μου αμείωτο ως το τέλος. Μου έκανε επίσης εντύπωση πόσο καλά καταλαβαίνει η συγγραφέας πώς νιώθουν και σκέφτονται οι νέοι.

Πορτρέτο ενός ήρωα

Ο Σωτήρης Κυνηγός είναι ένας νέος που σπουδάζει Νομική, ενώ παράλληλα εργάζεται ως υπάλληλος σε ένα γραφείο. Ζει με την μητέρα του (ο πατέρας του τους εγκατέλειψε, όταν ήταν μικρός). Είναι όμορφος με μακριά μαλλιά και γένια. Είναι ευγενικός, ενδιαφέρεται για τους άλλους και για τα προβλήματα της κοινωνίας. Είναι έξυπνος, καλός γιος, ευαίσθητος, στοργικός και καλός φίλος, πρόθυμος πάντα να βοηθήσει.

Η δική μου συνέχεια της ιστορίας...

Η Κόννη επιστρέφει στη Βοστόνη και βοηθά τη φίλη της Νάνσυ μέχρι να γίνει τελείως καλά. Το επόμενο καλοκαίρι το περνά στην Ανάβυσσο με τους γονείς της στο σπίτι που τους παραχώρησε μια φίλη της θείας της Πανδώρας. Έτσι μπορεί να περνά αρκετό χρόνο με το φίλο της Σωτήρη. Ο Σωτήρης έχει πάρει το πτυχίο του και εργάζεται στο γραφείο ενός πολύ καλού δικηγόρου που του έχει συστήσει ο γιατρός που ήταν οικογενειακός τους φίλος. Όταν τελειώνει τη θητεία του στο στρατό, κερδίζει μια υποτροφία και κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στην Κοινωνιολογία σε πανεπιστήμιο στην Βοστόνη! Όταν η Κόννη τελειώνει το σχολείο σπουδάζει Ψυχολογία. Η Κόννη και ο Σωτήρης γίνονται αχώριστοι...

Γιάννης Μανωλάκης